

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Львівського державного
університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

Дмитро ШВЕЦЬ

2026

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Дмитришин Олени Олегівни на тему «Адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» зі спеціальності 081 «Право»

Кафедра поліцейської діяльності факультету № 2 (з підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності та правоохоронних інформаційних систем) Львівського державного університету внутрішніх справ, розглянувши дисертацію та наукові публікації, у яких висвітлено основні наукові результати дисертації Дмитришин Олени Олегівни на тему «Адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства», а також за результатами фахового семінару, проведеного 19 січня 2026 року, констатує наявність у них наукової новизни, теоретичного та практичного значення, відповідність встановленим вимогам, що підтверджується таким:

Тема дослідження є актуальною: згідно з положеннями Конвенції ООН про права дитини, кожна дитина наділена невід'ємним правом на захист від будь-яких проявів жорстокого поводження, зловживань, недбалого ставлення та експлуатації. Шляхом ратифікації цього міжнародного акта, Україна прийняла на себе зобов'язання забезпечити належний рівень охорони неповнолітніх, що включає створення спеціалізованих механізмів для ефективної протидії домашньому насильству. Домашнє насильство є одним із найгостріших соціальних і правових викликів сучасного суспільства. Особливо вразливою категорією осіб, які страждають від цього явища, є діти. Вони часто опиняються в ситуації, коли їхні базові права на безпеку, гідність та розвиток порушуються через фізичне, психологічне чи економічне насильство з боку близьких осіб. Наслідки такого насильства можуть бути руйнівними для психічного здоров'я, емоційного стану та соціальної адаптації дитини, що вимагає ефективного реагування з боку держави.

У контексті вищевикладеного, адміністративно-правове забезпечення протекції прав дітей, які зазнали домашнього насильства, набуває пріоритетного значення. Воно передбачає комплекс заходів, спрямованих на превенцію насильницьких діянь, оперативне реагування на випадки порушення дитячих прав, а також формування умов для їх всебічної реабілітації. Ця сфера охоплює діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування,

правоохоронних структур, а також спеціалізованих служб та установ, що функціонують у галузі забезпечення прав дитини.

Варто зазначити, що законодавство України передбачає низку механізмів для боротьби з домашнім насильством, включаючи правові акти, що регулюють питання захисту прав дітей. Зокрема, Закони України “Про запобігання та протидію домашньому насильству” та “Про охорону дитинства” визначають основні принципи і порядок взаємодії державних органів у цій сфері. Проте практика застосування цих норм виявляє низку проблем, таких як недостатність ресурсів для реалізації передбачених заходів, низька ефективність координації між органами влади та обмежений доступ дітей до спеціалізованих послуг.

Враховуючи вказане вище, адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства є надзвичайно актуальною проблемою сьогодення, а реалізація цього захисту є важливим завданням і обов'язком держави. Водночас, дослідження цієї теми є актуальним не лише з точки зору юридичної науки, але й з огляду на необхідність забезпечення реального захисту дітей від домашнього насильства. Ефективна реалізація адміністративно-правового механізму у цій сфері є важливим інструментом для створення безпечного середовища, у якому кожна дитина може реалізувати свої права та потечціал.

Ступінь розробленості теми дослідження підтверджують наявні розробки у цій сфері: Дослідження проблематики адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства ґрунтується на наукових розробках відомих вітчизняних дослідників, з-поміж яких: О. Ф. Андрійко, М. В. Бакаїм, І. О. Бандурка, Д. О. Беззубов, А. І. Берлач, В. Т. Білоус, Н. П. Бортник, Н. І. Дідик, Н. В. Добрянська, О. Ю. Дрозд, І. М. Жаровська, В. О. Заросило, Є. С. Зеленський, І. А. Кирильчук, Н. В. Коломоєць, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпаков, М. М. Легенька, Н. В. Лесько, А. О. Нестеренко, Н. М. Опольська, Н. В. Ортинська, О. І. Остапенко, С. В. Петков, Л. М. Сукмановська, О. В. Тильчик, Ю. А. Хатнюк, Н. П. Христинченко, О. Б. Черномаз, І. М. Шопіна та ін.

Разом з цим, дисертаційні дослідження, присвячені адміністративно-правовому забезпеченню захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства у вітчизняній правовій науці досі відсутні.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до пп. 3, 8 Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ (МВС) України від 11 червня 2020 року № 454, та відповідно до пп. 11, 12 Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2025-2029 роки, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ (МВС) України від 21 травня 2024 року № 326 і Напрямів наукових досліджень ЛьвДУВС на 2022-2027 роки (номер державної реєстрації 0122U200304).

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі механізму адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства, шляхом визначення його сильних і слабких сторін,

з'ясування питання взаємодії різних суб'єктів у процесі захисту прав дітей, ролі профілактичних заходів у запобіганні домашньому насильству, а також вироблення на цій основі рекомендацій щодо вдосконалення вказаного механізму.

Дослідження поставленої наукової проблеми здійснювалося на основі вирішення таких завдань:

- окреслити актуальний стан наукового вивчення та проблематику забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства в Україні;
- проаналізувати міжнародні стандарти забезпечення прав дитини як основоположні засади їх імплементації на національному рівні;
- здійснити аналіз нормативно-правового регулювання забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства;
- виявити проблематику забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства, в умовах збройного конфлікту на території України;
- сформулювати понятійний апарат та структурні елементи механізму адміністративно-правового забезпечення прав дітей в Україні, які постраждали від домашнього насильства (враховуючи засоби та гарантії захисту);
- проаналізувати суб'єктний склад адміністративно-правового забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства;
- охарактеризувати форми і методи діяльності суб'єктів адміністративно-правового забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства;
- сформулювати та розкрити зміст основних завдань Національної поліції України як суб'єкта забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства;
- проаналізувати зарубіжний досвід забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства;
- розробити узагальнення та рекомендації, спрямовані на оптимізацію нормативно-правового забезпечення прав дітей, які постраждали від домашнього насильства.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що формуються у ході адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства.

Предметом дослідження виступає адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства.

У роботі використано комплекс загальнонаукових і спеціальних юридичних методів пізнання. Дисертаційна робота базується на усталених теоретичних та визнаних методологічних засадах наукової розвідки, що охоплюють філософські, загальнонаукові та спеціальні підходи. Зокрема, застосовано індуктивний та дедуктивний методи, аналіз і синтез, а також діалектичний підхід, які уможливили перехід від загального до часткового, сприяли окресленню вектору наукового пізнання та розгляду досліджуваної проблеми в органічній єдності її соціального наповнення та правової форми. Це забезпечило проведення всебічного та системного аналізу адміністративно-

правових аспектів забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від насильства в сім'ї (*усі розділи дослідження*).

Логіко-семантичний та історичний методи сприяли уточненню понятійного апарату, аналізу стану наукових розробок та формуванню методологічної основи дослідження адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства (*підрозділ 1.1*). Системно-структурний і порівняльно-правовий методи було застосовано з метою аналізу правової регламентації захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства, міжнародних стандартів захисту прав дитини як базису їхнього захисту на національному рівні, а також для визначення суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей (*підрозділи 1.2, 1.3, Розділ 2*).

Соціологічний і статистичний методи уможливили узагальнення правозастосовної практики та аналіз емпіричних даних, релевантних тематиці дисертації (*Розділи 2, 3*). Формально-юридичний метод використовувався для дослідження змісту правових норм, що регламентують діяльність органів, уповноважених на захист прав дітей, які зазнали домашнього насильства (*підрозділ 2.4*), а також для узагальнення зарубіжного досвіду у даній сфері (*підрозділ 3.1*).

Системно-функціональний метод застосовувався для аналізу структури механізму адміністративно-правового захисту прав дітей в Україні, які постраждали від домашнього насильства, а також форм і методів діяльності суб'єктів адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей (*підрозділи 2.1, 2.3*). Окрім цього, догматичний метод було застосовано для формування пропозицій стосовно оптимізації законодавчої бази України, яка регламентує засади гарантування захисту прав неповнолітніх осіб, що зазнали домашнього насильства (*підрозділ 3.3*).

Зазначені методи та методологічні підходи дозволили здійснити комплексний аналіз предмета і об'єкта дослідження, забезпечити достовірність розроблених наукових положень і вивіреність дослідницьких розвідок, зробити теоретичні узагальнення, сформулювати та обґрунтувати науково-практичні висновки, рекомендації та пропозиції.

Нормативною основою даного дослідження виступають Конституція України, акти законодавства, міжнародно-правові договори, що регламентують сферу захисту прав неповнолітніх, які зазнали домашнього насильства, а також нормативно-правові акти підзаконного характеру, ухвалені Кабінетом Міністрів України та іншими компетентними органами державної влади, включно з роз'ясненнями стосовно функціонування суб'єктів адміністративно-правового захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства.

Інформаційна та емпірична база дисертаційного дослідження складається з нормативно-правових документів, статистичних даних правоохоронних органів і спеціалізованих установ, судової практики, а також матеріалів, опублікованих в періодичних виданнях і на Інтернет-ресурсах.

Наукова новизна одержаних результатів характеризується тим, що

дана дисертація становить одну з небагатьох ґрунтовних наукових розвідок, присвячених комплексному вивченню адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, котрі зазнали домашнього насильства, що здійснено крізь призму сучасних реалій та актуальних викликів. За підсумками здійсненого аналізу було сформульовано комплекс пропозицій, висновків та положень, ключові аспекти яких знайшли своє відображення у сукупності елементів наукової новизни, а саме:

уперше:

– здійснено ґрунтовний аналіз адміністративно-правового регулювання механізмів захисту прав дітей, які стали жертвами домашнього насильства, з урахуванням сучасних соціальних реалій та актуальних викликів, що постали перед суспільством. Встановлено, що ефективне адміністративно-правове забезпечення у цій сфері має базуватися на створенні комплексної системи правових норм, інституцій та процедур, які спрямовані на оперативне реагування на випадки насильства, їх попередження та забезпечення належної реабілітації постраждалих дітей. Вказано на доцільність приділення особливої уваги при розробці дієвих механізмів моніторингу та контролю за дотриманням прав дітей, а також формуванню спеціалізованих органів, які будуть уповноважені здійснювати превентивні заходи, надавати допомогу постраждалим та координувати дії між різними суб'єктами, залученими до захисту дітей. Доведено, що адміністративно-правовий підхід у боротьбі з домашнім насильством має бути інтегрованим із соціально-психологічною підтримкою, що дозволить забезпечити комплексний підхід до реабілітації постраждалих осіб та відновлення їхніх прав;

– умотивовано необхідність розробки та впровадження окремого законопроєкту, спрямованого на запобігання та протидію домашньому насильству щодо дітей. Визнано доцільним виділення в цьому нормативно-правовому акті спеціального розділу, присвяченого питанням відповідальності військовослужбовців, які вчиняють насильницькі дії. Окремо акцентовано на необхідності інтеграції до програм реабілітації військовослужбовців компонентів, спрямованих на запобігання домашньому насильству та насильству за ознакою статі, що сприятиме не лише відновленню психологічного стану військових, але й формуванню у них відповідального ставлення до міжособистісних стосунків та попередженню потенційних конфліктних ситуацій у сімейному середовищі;

– доведено обґрунтовану необхідність створення спеціалізованого підрозділу в структурі превентивних органів, який буде покликаний здійснювати виключно функції запобігання та протидії домашньому насильству. Такий крок є раціональним і виправданим з огляду на потребу підвищення рівня спеціалізації в цій сфері, ефективного використання ресурсів, зміцнення міжвідомчої координації, а також забезпечення належного контролю і систематичного моніторингу реалізації заходів у боротьбі з цим явищем;

удосконалено:

– питання щодо необхідності впровадження дієвих механізмів,

спрямованих на забезпечення ефективного адміністративно-правового захисту прав дітей від домашнього насильства. До ключових складових таких механізмів віднесено:

1) створення та функціонування системи раннього виявлення випадків насильства, яка передбачає оперативне реагування на сигнали про можливі порушення прав дітей через міжвідомчу взаємодію органів влади, освітніх та медичних установ, а також громадських організацій; 2) забезпечення тимчасового захисту постраждалої дитини шляхом надання їй безпечного середовища, включаючи спеціалізовані притулки чи тимчасові центри перебування;

3) розробку та реалізацію реабілітаційних заходів для дітей, які зазнали насильства, з метою відновлення їх психологічного та фізичного стану, а також соціальної адаптації; 4) притягнення кривдників до юридичної відповідальності через удосконалення механізмів розслідування таких випадків та забезпечення невідворотності покарання; 5) активну просвітницьку діяльність, спрямовану на підвищення рівня обізнаності суспільства щодо проблеми домашнього насильства над дітьми, формування нетерпимого ставлення до кривдників та популяризацію культури ненасильницької взаємодії в сім'ї;

– позицію щодо визначення поняття «дитина-свідок (очевидець) домашнього насильства». З огляду на положення Стамбульської конвенції, пропонується закріпити в нормативно-правовому акті розширене визначення цього терміна, яке враховує багатогранність ситуацій, у яких дитина може стати свідком або очевидцем домашнього насильства;

– концептуальний підхід до розуміння системи суб'єктів, відповідальних за запобігання та протидію домашньому насильству щодо дітей. Ця система має розглядатися як нормативно закріплена, інтегрована сукупність уповноважених державних органів, установ, організацій та інших суб'єктів, діяльність яких спрямована на своєчасне виявлення, запобігання, припинення та розслідування випадків домашнього насильства щодо дітей. Крім того, її функціонування передбачає забезпечення комплексного захисту прав, надання необхідної допомоги постраждалим дітям або дітям-свідкам такого насильства, а також реалізацію заходів підтримки в межах міжвідомчої співпраці;

набули подальшого розвитку:

– проблематика ролі координації та взаємодії між спеціалізованими органами та службами, що займаються питаннями роботи з дітьми, які зазнали насильства. До таких органів належать соціальні служби, правоохоронні органи, освітні установи та медичні заклади, які спільно забезпечують комплексний підхід до виявлення, захисту та реабілітації постраждалих дітей. Вказано, що інтеграція зусиль усіх залучених сторін має включати обмін інформацією, проведення спільних заходів, розробку індивідуальних планів допомоги та надання необхідних послуг у найкоротші строки;

– поглиблення аналізу та виокремлення ключових проблем, які потребують першочергового вирішення у сфері протидії насильству, зокрема щодо захисту дітей;

– дослідження форм і методів адміністративно-правового захисту прав дітей, які зазнали домашнього насильства в Україні. Ці заходи утворюють комплексний механізм, спрямований на охорону, забезпечення та підтримку прав та інтересів зазначеної категорії осіб;

– вивчення міжнародних стандартів у сфері захисту прав дитини, які виступають важливим механізмом для створення дієвої системи забезпечення охорони дитинства на державному рівні;

– пропозиції комплексу рекомендацій, спрямованих на удосконалення адміністративно-правового механізму захисту прав дітей, які стали жертвами домашнього насильства.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків та рекомендацій демонструється на основі обробки широкого кола наукових, довідкових і нормативних джерел, що дало змогу вибудувати цілісну розвідку з чіткою структурою та послідовним викладом дослідницького матеріалу. Широкий арсенал наукових методів дослідження сприяв належній обґрунтованості висновків та забезпечив їх аргументовану інтерпретацію.

Теоретичне і практичне значення одержаних результатів проведеного дослідження полягає в тому, що викладені в дисертації положення, висновки, пропозиції та рекомендації можуть бути використані у:

- у науково-дослідній сфері – як методологічна основа для подальшого поглибленого аналізу проблематики, пов'язаної з адміністративно-правовим регулюванням захисту прав неповнолітніх осіб, що постраждали від домашнього насильства;

- у правотворчому процесі – з метою оптимізації та вдосконалення окремих положень чинних законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, спрямованих на гарантування ефективної системи захисту прав дітей, які зазнали домашнього насильства;

- у правозастосовній практиці – у контексті діяльності уповноважених суб'єктів з метою забезпечення належного захисту прав неповнолітніх, які є жертвами домашнього насильства;

- освітньому процесі – як навчально-методичний ресурс для дисциплін «Поліцейська діяльність», «Запобігання та протидія домашньому насильству» для здобувачів вищої освіти спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність», а також для розробки навчальних і робочих програм, підготовки планів семінарських занять, практичних завдань та питань для контролю академічної успішності ЗВО зазначеної спеціальності (акт впровадження в освітній процес Львівського державного університету внутрішніх справ від 13.10.2025 № 65 (додатки Б)).

Особистий внесок здобувача. Сформульовані в дисертації положення, узагальнення, висновки, рекомендації, пропозиції обґрунтовані на підставі особистих досліджень у результаті опрацювання та аналізу наукових, нормативних і статистичних джерел.

Результати дослідження попередньо оприлюднено у публікаціях здобувача за темою дисертації:

в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Дмитришин О. О. (2023) Взаємодія між підрозділами поліції при реагуванні на факти домашнього насильства щодо дитини або у присутності дитини. *Журнал східноєвропейського права.* (116). 83-93. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10206397>,
2. Дмитришин О. О. (2024). Особливості запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей в умовах воєнного стану. *Журнал східноєвропейського права.* (121). 92-100. <https://doi.org/10.5281/zenodo.11062187>,
3. Дмитришин О. О. (2024). Захист прав та домашнє насильство щодо дітей в умовах війни. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, Серія ПРАВО.* (84). Vol. 3. 89-95. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.3.14>,
4. Дмитришин О. О. (2025). Нормативно-правове регулювання захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО.* (87) Vol. 2. 353-360. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.2.53>,
5. Дмитришин О.О. (2025). Національна поліція України як суб'єкт захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Актуальні проблеми політики.* 2025. (76). 5-16. DOI <https://doi.org/10.32782/app.v76.2025.1>.

які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Дмитришин О. О. (2023а) Захист дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Інформаційне право: сучасні виклики і напрями розвитку* : зб. матер. III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 10 листопада 2023 року); відпов. за вип. проф. М. М. Бліхар, доцент Н. І. Дідик. Київ : Комп'ютерний дизайн, 97-100.
2. Дмитришин О. О. (2023b). Взаємодія між підрозділами поліції при реагуванні на факти домашнього насильства щодо дитини або у присутності дитини. *Актуальні проблеми розвитку освіти і науки в умовах світових тенденцій та національної практики* : зб. наук. праць і матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Крипівницький, 21 листопада 2023 року) / гол. ред. Р. М. Колісніченко. Кропивницький : Центрально-Українське видавництво, 95-102.
3. Дмитришин О. О. (2024а). Правове регулювання захисту прав дитини під час збройних конфліктів... *Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 22-23 лютого 2024 року) / упор. У. О. Цмоць. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 281-288.
4. Дмитришин О. О. (2024b). Нормативно-правове регулювання протидії домашньому насильству стосовно дитини. *Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти* : матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 15 березня 2024 року) ; у 2-х ч. Дніпро : Дніпроп. Держ. ун-т внутр. справ, Ч. I. 463-466. DOI: 10.31733/15-03-2024/1.
5. Дмитришин О. О. (2024c). Правове регулювання протидії та

запобіганню домашнього насильства щодо дитини. *Політика та право в умовах дії воєнного стану: пошук рішень* : збірник матеріалів Міжнарод. наук. конф. / за заг. ред. П. В. Горінова ; Навчально-науковий інститут права та політології УДУ імені Михайла Драгоманова (м. Київ, 23 квітня 2024 року). Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 247-251.

6. Дмитришин О. О. (2024d). Проблеми захисту прав дітей, що постраждали від домашнього насильства під час воєнних дій в Україні. *Правовий дискурс*: матеріали IV Всеукр. наук.-практ. конф. здобувачів та викладачів закладів вищої освіти. (м. Черкаси, 10 жовтня 2024 року). К. : 7БЦ, 13-16.

7. Дмитришин О. О. (2024e). Домашнє насильство щодо дитини під час війни – виклик сьогодення. *Теорія та практика протидії злочинності в умовах правового режиму воєнного стану*: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 8 листопада 2024 року) / упор. Р. М. Андрусишин. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 65-70.

8. Дмитришин О. О. (2025a). Нормативно-правове регулювання захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 21 лютого 2025 року) / упоряд. У. О. Цмоць. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 172-175.

9. Дмитришин О. О. (2025b). Міжнародні стандарти захисту прав дитини як основа їх захисту на вітчизняному рівні. *Правові засоби захисту прав і свобод дитини в Україні*: матеріали круглого столу (м. Львів, 30 травня 2025 року) / упорядник І. Б. Газдайка-Василишин. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 29-35.

10. Дмитришин О. О. (2025c). Національна поліція України як суб'єкт захисту прав дитини, які постраждали від домашнього насильства. Організаційно-управлінське та економіко-правове забезпечення діяльності Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ): Матеріали X Всеукр. наук.-практ. конф. (31 жовтня 2025 року. м. Черкаси). К : 7БЦ, 113-116.

З огляду на викладене, фаховий семінар кафедри поліцейської діяльності факультету № 2 (с підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності та правоохоронних інформаційних систем) Львівського державного університету внутрішніх справ приймає рішення надати висновок про те, що дисертація ДМИТРИШИН Олени Олегівни на тему «Адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства», подана на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»,

1) містить елементи наукової новизни, а її результати мають теоретичне і практичне значення для вітчизняної юридичної науки;

2) відповідає Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від

23 березня 2016 року № 261, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а також положенням освітньо-наукової програми «Право» для підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – доктора філософії – за спеціальністю 081 «Право» у Львівському державному університеті внутрішніх справ;

3) відображена у 15-ти одноосібних публікаціях, зокрема: п'ятьох статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях, перелік яких затверджено МОН України; а також у десятих тезах доповідей на науково-практичних заходах, – що демонструє повноту попереднього оприлюднення результатів дослідження;

4) виконана дисертантом самостійно, отримані теоретичні висновки і результати демонструють особисті дослідження автора;

5) рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні:

професор кафедри поліцейської діяльності

факультету № 2 ЛьВДУВС

доктор юридичних наук, професор

Олександра ХИТРА